

Při neúspěchu nedává znát zklamání, právě naopak. Svým chováním se snaží ukázat, že ho jeho neúspěch nemrzí a že to není v oblasti jeho zájmu. Rád se staví do role hrdiny. Pozorujeme snahu zaujmout v kolektivu pozici nadřazeného. Často řídí a napomíná ostatní.

Byly mu uděleny důtky třídního učitele a ředitele školy za fyzické ublížení spolužákům (úder naplněnou PET lahví po předloktí spolužačce, nepřiměřené reakce v hodinách TV – kopání a údery spolužákům, na slovní osočení „ty jsi trapka“ – povalil spolužáka na zem a dal mu 3 rány pěstí do obličeje). Při udělování kázeňských opatření se chová bez respektu, s posměchem. Neprojevuje lítost ani známku sebereflexe. Pokaždé s chlapcem individuálně rozebíráme příčinu a důvody jeho kázeňského opatření, ale postih přijímá pohrdlivě. Není schopen vyjádřit, proč danou věc udělal.

V kolektivu třídy patří Šimon k trojici dominantních narušovatelů, ke kterým se zbytek třídy nepřidává, ale rezignovaně jejich chování trpí, popřípadě si jich nevšímá. Dva ostatní žáci ovšem lépe odhadují míru, kdy mají přestat, a začít spolupracovat s učiteli.

Se svými kamarády se stýká i mimo školu. V mimoškolních činnostech je vedený rodiči ke sportu (florbalu) a také k přírodě.

Při posledním rozhovoru s učitelkou Šimon přiznal, že si myslí, že svým chováním směřuje k dvojce z chování, což nechce. Dále řekl, že chovat se ale nebude jinak, protože ho to baví. Taky vysvětlil své nespolupracující chování s učitelkou v TV tým, že nechtěl být ve dvojici s učitelkou, ale „třeba s nějakým klukem“. Na otázku co by chtěl, odpověděl, že neví. Při rozhovoru se pochechtával. Nevěděl čemu. Bylo pro něho velmi obtížné, dívat se při komunikaci do očí. Z jeho chování bylo patrné, že si neví rady sám se sebou.

Rodinné prostředí žáka:

Šimon pochází z úplné rodiny. Rodiče se pravidelně informují o dění ve škole. Souhlasili s nastavením výchovného plánu. Na jednotlivé schůzky zaměřené k výchovným problémům syna se dostavili pravidelně a snažili se hledat řešení.

Z rozhovorů s matkou je patrná nedůvěra zejména ke třídní učitelce i k postupu školy při řešení výchovných problémů Šimona. Matka vychází z Šimonova chování v domácím prostředí, které je podle jejích slov v naprostém rozporu s tím, co říká škola.

Otec se staví při řešení situací k dění objektivně, přijímá informace podané školou. Při jednáních navrhuje postupy, které aplikuje doma, zejména využití pohovorů s chlapcem a vysvětlování, proč se takto nemá chovat. Přiznává synovu vzdorovitost a tvrdohlavost. Ze svých pokynů neustoupí, i když je chlapec nerespektuje ihned. Domnívá se, že Šimonův postoj ke škole a k TU se zhoršil od října 2016, kdy údajně došlo ze strany TU ke křivdě.